

Prcek plod na planetě Hugo M. M. Gabicar

vpravo prdění
nějakou planetu

dole bych grenul
pár hvězdiček

vlevo frkni
mimčo

a přes celý pupeční šňůru
jak hadici od vysavače a hotovo

M. M. Cabicar

**PRCEK PLOD NA PLANETĚ
HUGO**

Copyright:

Autor: M. M. Cabicar

Vydal: Martin Koláček - E-knihy jedou

2014

ISBN:

978-80-7512-091-5 (ePub)

978-80-7512-092-2 (mobipocket)

978-80-7512-093-9 (pdf)

Důležitý poznatek pro muže: pozdravit těhotnou ženu „Nazdar inkubátore,“ není přijímáno úplně vstřícně.

Kát'a pořád spí. Už skoro tři dny. Moje nejmilejší tchyně to nechápe. Ještě jsme jí neřekli, že „je v tom“. Zatím jí stačilo vysvětlení, že ji kousla moucha tse-tse.

Slyšel jsem, že během těhotenství se má na dítě mluvit. Zkusil jsem: „Ahoj plode!“, ale nevím, jestli mě slyšel...

No, taky má zatím jen centimetr.

Na ultrazvuku: „Má centimetr. Vidíte? Tady je. Celý tatínek.“

Katka už nepoužívá „Dennisův upgrade“. Ale nevím, jestli jsem si polepšil, co je jí pořád špatně, nemůže si říhnout - a na internetu nic není, jen o říhání dětí - začala mě označovat jako „Pachatel“.

Kdosi poznamenal (pod pseudonymem Anonymní tchyně), že to je nejtěžší zločin a odsouzen jsem na doživotí.

Ale vysloužil jsem si i uznání a dobrá zpráva pro všechny otce je, že je to úplně snadné. Ve stádiu „Blééé“ je pro ni největší horor otevřít lednici. Kdyby v ní byl Vetřelec, chovala by se přátelštěji.

Myslím, že je tam někde Bazilišek, protože když ji otevře, tak jediné když stojí zády a dívá se jen úkosem - prostě se snaží vyhnout přímému pohledu. I přes stísněný prostor se snaží stát co nejdále. Příště třeba použije zrcátko...

No a pánové, mně stačilo jen vyndat jí pomazánku a s neskonalým obdivem pronesla: „Ty jsi tak statečněj!“

Těhotenství je hračka, když se v tom naučíte chodit...

Proč se nepoužívají těhotné ženy jako nosy v parfumeriích? Nebo v protidrogových jednotkách? Když mají tak nesmírně citlivý čich...

No, možná proto, že poblitý důkazní materiál by u soudu neprošel.

Já si o to snad říkám, abychom se zcvokli. Zítra mě čeká trapas. Katka vyčenichala někde párek v rohlíku a dostala chuť. Jenže rohlík byl čerstvý. Jen jsem poznamenal, že by jí chutnal spíš tři dny starý. Když jsem viděl, jak se na mě podívala zase s tím výrazem „Ty můj hrdino!“, přestože řekla jen „Jéééé...“, věděl jsem, že zítra budu muset přemlouvat toho chlapa, aby mi strčil párek do vlastního rohlíku.

Bud' na mě zavolá policii, nebo mě pozve na večeři. Že já nedržím hubu!

Mám pro vás báječný objev! Dozvěděl jsem se, že smrdím - bunda mi smrdí kůží, já jsem se zase neprozřetelně umyl pánským mýdlem (už to víckrát neudělám!) - a přitom Dennis, ten pes, kterému říkám mimo jiné Smrdidech (když to Katka neslyší, tak taky Kazišuk, ale to tu nebudu rozvádět nebo bych se mohl rozvádět), ten jí voní!

Chápete to? Přitom celý den snad žere chcíplé krysy se syrečky a romadúrem, ale já jí smrdím!

Jenže já jsem na to vyzrál! Když se Kátě udělalo špatně, pokapal jsem se citrónem - a nechtěla mě pustit z náručí! Citrón je pro těhule zázračný lék. Vypíná zvracení a přebíjí všechny smrady. Včetně mě.

Jak už jsem psal - těhotenství je pro chlapy hračka, když se v tom naučí chodit.